

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21849/2024
22.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Јанковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Привредног суда у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 66/24 од 24.04.2024. године, у седници одржаној 22.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 66/24 од 24.04.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 66/24 од 24.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр1 141/20 од 06.10.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 380.917,91 динар са законском затезном каматом почев од 19.11.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу на досуђени износ од 380.917,91 динар плати законску затезну камату почев од 08.06.2012. године закључно са 18.11.2020. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 136.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гжрр 66/24 од 24.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), по оцени Врховног суда, у овом случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Тужилац је тужбом тражио накнаду материјалне штете у висин новчаног потраживања из радног односа са стечајним дужником „Минел – електромонтажа“ а.д. Београд, утврђеног у поступку стечаја означеног привредног друштва, настале повредом права на суђење у разумном року утврђене правноснажним решењем Привредног суда у Београду Р4 Ст 405/20 од 01.07.2020. године. Поступак стечаја отворен је решењем Привредног суда у Београду Ст 274/12 од 08.06.2012. године. Коначном листом признатих и оспорених потраживања разлучних и стечајних поверилаца на дан 07.11.2017. године признато је потраживање од 55.850,34 динара у првом исплатном реду и 325.067,57 динара у трећем исплатном реду, што укупно износи 380.917,91 динар. Стечајни дужник је као друштвено предузеће продато у поступку приватизације – уговором од 22.11.2007. године, који је раскинут пре отварања стечаја (одлука о раскиду уговора донета је у јануару 2011. године).

Тужиоцу је признато новчано потраживање из радног односа са стечајним дужником у односу на којег је пре отварања стечаја поништен уговор о његовој приватизацији као друштвено предузеће. Због тога, тужена одговара за новчано потраживање тужиоца ненаплаћено у стечајном поступку, иако је оно настало док је стечајни дужник пословао као приватизовано предузеће, с обзиром на то да је утврђена повреда права на суђење у разумном року. У признато новчано потраживање досуђено тужиоцу у овом спору као накнада имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, урачуната је и затезна камата обрачуната применом пропорционалне методе на износ главног дуга до дана отварања стечаја.

Из наведених разлога, по оцени Врховног суда, о посебној ревизији тужене није потребно одлучивати ради уједначавања судске праксе нити ради новог тумачења права, пошто у овом спору нема ни правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, због чега је применом члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела износи 380.917,91 динара и да не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић